

ANH ĐI THẬT RỒI SAO!

Thời gian qua mau như cơn gió!
"Tuởng nhớ hiền phu tôi! Tròn năm anh vĩnh viễn ra đi"
DTDB

Video:

<https://www.youtube.com/watch?v=C5phCK5z8-w&t=3s>

Sương khuya bàng bạc mịt mờ
Mây buồn tha thướt hững hờ lênh đênh
Vi vu sáo gió êm đêm...
Tiếng chuông tha thiết bỗng bẽnh ngân nga

Gió lay cành trúc hiên nhà
Thờ ơ ngày tháng mau qua vô tình...
Đông về trước lễ Giáng Sinh
Hai Mươi Tháng Chạp chúng mình cưới nhau

Vui tươi hai họ đón chào
Nhà trai trình lễ xin vào rước dâu
Rượu, trà, bánh, trái... cau, trầu
Hai ta e thẹn... lòng xao xuyên lòng

Thuyền hoa em bước theo chồng
Lửa đôi đăm thắm tình nồng xuân xanh
Mười hai bến nước mộng lành
Có chồng lính chiến em đành ngược xuôi

Ngày thường nổi tiếp ngày vui...
Cũng không lo ngại "có tui bên mình!"
Đôi ta như bóng với hình
Bốn Vừng Chiến Thuật chúng mình có nhau

Bao phen gió nổi sóng trào
Bàng hoàng ngó lại trắng phau mái đầu
Mây ơi, bằng lảng về đâu?
Có chia vui bớt nỗi sầu trong ta

Quê hương cách trở phương xa
Làm thân chòm gởi tuổi già chồng thêm
Xứ người đời sống êm đêm...
Cớ sao nổi nhớ đêm đêm lại về!

Ngày hè tuổi ngọc miền quê
Thả diều chiều đến trên đê nắng vàng
Những ngày Tết, lễ, chay đàn...
Hội hè đình đám dân làng vui chơi

Sau mùa gặt hái thành thoi
Giọng hò câu hát chơi vơi sáo diều
Tù và trở bến đò hiu
Mây in đáy nước nắng chiều mong manh

Mộng ngày xưa thuở xuân xanh!
Hồn nhiên theo nhịp sống lành êm trôi
Đã qua mấy chục năm rồi...
Nhớ về cố thổ bồi hồi xót xa!

Quê Nam nếp sóng hiền hòa
Tình chồng nghĩa vợ mặn mà yêu thương
Chuông ngân... ngào ngọt trầm hương
Đêm thâu nghe tiếng gió sương thì thảo

"Anh ra đi thật rồi sao?"
Tuởng chừng công tác nơi nào đó thôi!
Nay anh thật đã đi rồi!
"Em thương hơn lúc trên đời có anh"
Hoen mi lệ trở giấc lành!
"Thương anh hơn cả còn anh trên đời!"

Mệnh mông phong vũ tươi bời...
Hồn em hực hực sầu vui lại sầu!

Dư Thị Diễm Buồn

Email: dtdbuon@hotmail.com

Đỗ Bình Viết:

Độc bài thơ Lính của Dư Thị Diễm Buồn

Trong số những bài thơ về đề tài: Tình yêu quê hương, Nỗi lòng người tha hương, Tình yêu người lính VNCH (trong đó có cả tình hoài niệm lứa đôi), được nhiều nhà thơ nữ ở hải ngoại sáng tác. Tùy theo tâm cảnh mỗi nhà thơ viết lên nỗi lòng của mình một cách chân thành để diễn tả tiếng lòng nên áng thơ đã rung cảm được tâm hồn người đọc như những đóa hoa muôn sắc làm đẹp cõi đời.

Nhà thơ Dư Thị Diễm Buồn đã ghép tên thật của mình và thêm chút buồn để cho “chút buồn đẹp” thi vị như thơ. Hơn hai mươi năm trước tôi đã giới thiệu thơ Dư Thị Diễm Buồn ở Paris, thuở ấy giới mộ điệu thơ văn còn rất nhiều nên đã được nhiều người đến thưởng thức nghe thơ. Bước vào cõi thơ là bước vào cõi vô tận, tôi làm thơ nên cảm nhận và tôn trọng những rung cảm diễn tả của mỗi nhà thơ. Cũng như những nhà thơ khác, tình yêu quê hương đã có sẵn trong tâm hồn, hơi thở của mỗi nhà thơ. Đối với Dư Thị Diễm Buồn tình yêu quê hương được thể hiện qua người Lính kiêu hùng, mà phu quân của nhà thơ là một chiến sĩ đã từng hy sinh một phần ánh sáng nơi chiến trường An Lộc. Tôi quý mến và trân trọng nhà thơ ở sự chung thủy này. Diễm Buồn luôn sát cánh, đã cùng chồng song bước vượt qua bao khó khăn gian khổ nơi người xứ người để giữ gia đình luôn hạnh phúc đến lúc tuổi già. Trên đời có cái gì vĩnh cửu? Rồi đến một ngày nhà thơ đã tiễn đưa người bạn đời về nơi an lạc đời đời, và vẫn làm thơ viết về lính để ca ngợi một thời oai hùng của chồng, của những người lính anh hùng vô danh. Viết về lính để ngậm ngùi cho một thuở vàng son của những người lính nay sống kiếp ly hương.

Người xưa có thể bị thời gian quên lãng. Nhưng những sự cống hiến để bảo vệ cho Tự Do quê hương của người lính năm xưa sẽ bất tử, vì tình yêu của những người còn sống dành cho họ vẫn đọng lại với thời gian qua thơ văn âm nhạc, những tượng đài và các nghệ thuật.

Đỗ Bình

Paris 13 tháng 11 năm 2022